15/06/2021

Ново издание на книгата „Синът човешки: образът в книга Даниил и междузаветната неканонична и апокрифна литература“

Издателство Омофор представя на Алея на книгата в Пловдив от 14 до 20 юни 2021 год. най-новата си книга – второто преработено издание на студията на проф. Димитър Попмаринов: Синът човешки. Образът в книга Даниил и междузаветната неканонична и апокрифна литература.

Проф. д-р Димитър Попмаринов е един от първите преподаватели на основания през 1991 г. Православен богословски факултет във ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“ и негов декан в продължение на два мандата. Преподава дисциплини в областта на старозаветната библеистика и библейското богословие. Специализирал е в Русия, Швейцария, Холандия. В продължение на много години е участник и лектор в множество научни прояви у нас и в чужбина. Представял е българското богословие и страната ни в Женева, Санкт Петербург, Солун, Виена, Москва, Ню Йорк, Сеул и др. Автор е на книгите Синът човешки. Образът в книга Даниил и междузаветната неканонична и апокрифна литература (Омофор, 1999), Кратко въведение в Свещеното Писание на Стария Завет (Фабер, 2001), Съвременни богословски проблеми (Омофор, 2004), Между вярата и разума (Омофор, 2014, 2016, 2018, 2020), Свещеното Писание. Херменевтика, Богослужение, Диалог (съавторство; Омофор, 2018), Библейско богословие: академични есета (Омофор, 2018), както и на редица научни студии, доклади и статии в

български и международни издания. Проф. Попмаринов е един от основателите на фондация „Покров Богородичен“ и в продължение на повече от двадесет години е председател на нейния управителен съвет.

„Свещеното Писание на Стария Завет идва при нас от дълбините на времето. То носи със себе си откровението за сътворяването на света и човека, разкрива началото на свещената история. Препредавано като устна традиция, записвано по Божие вдъхновение, то съдържа боговдъхновената истина. Тази истина често пъти е обвита в образното мислене на древния човек, в изразни средства, език и обстоятелства, които изискват искрена вяра в Бога, сериозен анализ и усилия, за да се стигне до нея.

В Свещ. Писание, особено в Стария Завет, има много места, които са загадка за съвременния човек, които днес, а и в бъдеще трудно ще бъдат разбирани. Такава загадка е образът на „Сина човешки“ в книгата на св. пророк Даниил, а също така в междузаветната и апокрифната литература. Неслучайно към него е насочено вниманието на много изследователи. Учените библеисти трудно могат да решат важни въпроси, които се отнасят до произхода и значението на този образ. От многообразието на всички тези различни въпроси, които предизвикват предположения и твърдения ясно обаче се откроява един основен. Той в по-малка или по-голяма степен предопределя мненията на библеистите, а именно: има ли този образ месианско значение или не; е ли той пророческо видение за Месия в лицето на Иисус от Назарет или не. Има доста съвременни критици, които търсят основания да отхвърлят месианското значение на образа като по такъв начин поставят под съмнение и неговото значение за религиозното съзнание, както и за мястото му в учението на Църквата.
Образът на Сина човешки заема особено място в новозаветната литература. Решаването на въпросите около произхода и значението му се оказва един от големите проблеми пред съвременната библеистика. Неслучайно Barnabas Lindars описва проблема с този образ като „основен център на разисквания в новозаветните изследвания през двадесети век“. Въпросът е твърде сложен както в старозаветна така и в новозаветна светлина. Би могло да се каже, че в новозаветен план той придобива изключително значение с оглед на мястото, което му отрежда църковното учение от една страна, а от друга сложността на повдиганите въпроси, които включват решаването на проблеми от разнообразен характер в областта на семитската лингвистика, историята на религиите, относно историческия образ на Иисус Христос, появата на синоптическата традиция, богословското значение на образа в евангелията и др.

С оглед на колебанията, които се откриват в съвременната библейска критика и липсата на възможност да се заеме определена, без особени затруднения твърда позиция, подходът към образа в много отношения зависи от различната методология, която се използва. Така напр. Walter Brueggemann отбелязва, че към края на 70-те години в западната библейска критика се забелязва „засилваща се методологическа несигурност в библейските изследвания. Старият и надежден историко-критически метод все повече се приема като неадекватен“. Същевременно търсенето на нови методи и подходи към различни аспекти на библеистиката предполага нови и интересни изследвания, различен поглед върху проблемите. В тази връзка

достиженията на предишните библеисти, без да губят своята ценност и стойност, се анализират отново. Въпреки новите методологически търсения обаче основните въпроси, поставени вече от тях, очакват своето разрешение.“

За поръчки от издателството: фондация „Покров Богородичен“, издателство „Омофор“, бул. Черни връх 68, София 1470, тел. (02) 9871655, 0886 149 991, Ивайло Недков

dobrotoliubie.com